

O familie Exemplară

Text biblic : Ieremia 35:5-11

Versetul de aur

"Nu voiți să luați învățătură ca să ascultați de cuvintele Mele? - zice Domnul. Ieremia 35:14b

Introducere

Lecția de astăzi este a treia dintr-o serie de cinci din cartea lui Ieremia. Contextul general este același cu cele menționate anterior: slujirea profetică de 40 de ani a lui Ieremia a fost de a avertiza poporul din Iuda despre judecata lui Dumnezeu care urma să vină din mâna Babilonienilor. Acest lucru urma să se întâmple din cauza păcătoșeniei și a răzvrătirii iudeilor împotriva Domnului.

Incidentul din textul de astăzi a avut loc cam la jumătatea eforturilor de 40 de ani ale lui Ieremia de a convinge poporul lui Dumnezeu să se pocăiască de greșelile lor și să se întoarcă la Domnul. Aceste eforturi au inclus utilizarea unor feluri de prezentare șocante ca instrumente didactice, toate poruncite de Dumnezeu: „un brâu” de in murdar (Ier 13:1-11).

Contextul lecției

I. Practici moștenite (Ieremia 35:5-6)

A. Îndemnați să bea vin (v 5)

Versetele de început din Ieremia 35 stabilesc timpul, locul și persoanele din ilustrația pe care o va face Ieremia. Ieremia se întâlnește cu Recabiții și le oferă vin să bea din cauza poruncii Domnului de a face acest lucru (Ier 35:2). În afară de acest capitol din Ieremia, Biblia dezvăluie puține lucruri despre Recabiți. O listă genealogică îi localizează ca fiind din seminția lui Iuda (1 Cr 2:55), cel puțin la prima vedere.

B. Noi nu bem Vin (v 6)

Răspunsul Recabiților la oferta lui Ieremia este imediat și ferm: Noi nu bem vin. Ei își bazează această decizie pe porunca lui Ionadab, fiul lui Recab, un strămoș al lui cu aproximativ 200 de ani în urmă. El a fost un lider proeminent printre recabiți în timpul regelui Iehu (841-814 BC).

Vinul era interzis celor angajați într-un serviciu special pentru Domnul (Lev 10:8-9) și celor care depuseseră un jurământ de nazireu (Num 6:1-3). În același timp, vinul era inclus în anumite ofrande aduse Domnului (Levi 23:13; Num 15:5). Paharele cu vin sunt folosite și pentru a simboliza mânia și judecata Domnului (Ps 75:8; Apoc 14:10; 16:19).

II. O totală ascultare (Ieremia 35:7-10)

A. Fără case și fără recoltă (v 7)

Acest verset oferă o perspectivă asupra poruncii lui Ionadab de a se abține de la consumul de vin. Restricția pare să facă parte dintr-un set mai larg de interdicții menite să îmbunătățească șansele de viață lungă. Imaginea vieții în corturi este cea a unui stil de viață nomad, ușor de deplasat, spre deosebire de unul în case și lucrător de pământ.

B. Ascultare deplină (8-10)

Recabiții dau dovadă de o supunere deplină dorinței strămoșului lor, Ionadab. Nu știm exact cum au supraviețuit recabiții sub un stil de viață atât de restrictiv, dar evident că au supraviețuit până în acel moment. Poate că Ionadab, din nou în semn de respect față de Avraam, și-a învățat familia să umble prin credință și să aibă încredere că Dumnezeu le va asigura nevoile zilnice. Chiar și după 200 de la Ionadab, Recabiții rămân credincioși în ascultarea pe care o practică.

III. O relocare necesară (Ieremia 35:11)

A. Fuga de Nebucadnețar (v 11a)

Aici aflăm de ce Recabiții sunt la Ierusalim și sunt îndemnați să bea vin. Regele babilonian Nebucadnețar își începuse invazia asupra Iudeii în 605 BC., în al patrulea an al domniei lui Ioiachim (Ier 25:1). Prin urmare, planul Recabiților de relocare descris în acest verset s-ar fi putut fi la scurt timp după ce au aflat că Nebucadnețar și trupele sale erau pe drum.

B. Fuga la Ierusalim (v 11b)

Dumnezeu, prin profetul Ieremia, îi provoacă pe locuitorii din Iuda și Ierusalim să învețe din exemplul recabiților de a urma cu credință îndrumările strămoșului lor (Ier 35:12-16).

Dar pentru că au refuzat să asculte și să se supună vocii Domnului, judecata era inevitabilă. Afirmatia finală din mesajul lui Ieremia către popor din acest capitol transmite dezamăgirea Domnului: „Le-am vorbit, dar nu M-au ascultat; pentru că i-am chemat, și nu au răspuns” (Ier 35:17).

Spre deosebire de recabiți, regele Ioiachim nu a urmat exemplul evlavios al tatălui său Iosia (2 Regi 23:25). În loc să asculte de mesajul lui Dumnezeu, Ioiachim a tăiat sulul în bucăți și l-a ars (Ier 36:22-23). Aceasta a demonstrat disprețul său total față de cuvintele lui Dumnezeu. Această acțiune a contrastat puternic cu cea a tatălui său, care, în durerea lui, nu a rupt cartea Legii, ci hainele când și-a dat seama cât de mult se abătuse poporul de la cuvintele Domnului (2 Regi 22:11). Ioiachim a demonstrat lipsă de respect nu numai față de tatăl său, ci și față de Domnul.

CONCLUZII

Tradițiile sunt o sabie cu două tăișuri. Adesea, chiar cuvântul „tradiție” are o conotație negativă. Poate fi asociat ca o practică veche, demodată, la care oamenii aderă fără să se gândească prea mult, dacă nu chiar deloc, la semnificația ei. Facem ceva într-un anumit fel pentru că „așa am făcut-o întotdeauna”. Într-un sens pozitiv, tradițiile ne pot ajuta să nu repetăm greșelile trecutului, în timp ce umblăm în ascultare credincioasă de poruncile Domnului.

Deși tradițiile recabiților nu sunt necesare pentru noi astăzi - și nici nu au fost pentru toți oamenii din acea vreme - exemplul lor de credincioșie ar trebui să servească drept inspirație. În contrast puternic cu israeliții, care trăiau în păcat și nu s-au pocăit de căile lor rele, recabiții trăiau în ascultare de căile stabilite de tatăl lor, Ionadab: căi care nu intrau în conflict cu Cuvântul lui Dumnezeu.

Ce trebuie să memorăm: Folosiți tradițiile bune. pentru a cultiva credincioșia față de Dumnezeu